

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112231969
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112231969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, p r o t i žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/564/2012-128 zo dňa 16.12.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Návrh na prerušenie konania zamietol.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil čl. 46 ods.3 a čl.48 ods.2 Ústavy SR, § 3 ods.1, § 4 ods.1 písm.a/, § 5 ods.1 účinný k 27.09.2012, § 6 ods.1 účinný k 27.09.2012, § 9 ods.1,2 účinný k 27.09.2012, § 15 ods.1 účinný k 27.09.2012, § 17 ods.1, 2, 3 účinný k 27.09.2012, § 19 ods.1, účinný k 27.09.2012 zákona č. 514/2003 Z.z., § 41 ods.1 písm.d/ účinný k 01.06.2011, § 41 ods.2 písm.d/ účinný k 01.06.2010 a § 44 ods.1 účinný k 01.06.2010 a k 01.06.2011 zákona č. 233/1995 Z.z. a § 44 ods.1,2 zákona č. 233/1995 Z.z. účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010 a § 243 zákona č. 233/1995 Z.z.

Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Prešov žaloby, ktoré sa viedli pod sp. zn. 7C/124/2012, 7C/125/2012, 7C/127/2012, 7C/129/2012, 7C/133/2012, 7C/134/2012, 7C/136/2012, 7C/137/2012, 7C/67/2012, 7C/112/2012, 7C/113/2012, 7C/131/2012, 7C/53/2012. Okresný súd Prešov tieto konania spojil na spoločné konanie a rozhodol, že konanie o týchto veciach sa bude viesť pod sp. zn. 7C/124/2012 a to uznesením 7C/124/2012 z 10.10.2012.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 18NcC/22/2012-13 z 18.10.2012 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania danej veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné. Na Okresnom súde Humenné sa konanie o spojených veciach vedie pod sp. zn. 5C/564/2012.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/124/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Z. E., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 11505/2009. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 15Er/358/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 26.11.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 06.11.2009 a pripojeného rozhodcovského

rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 29.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 19.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.09.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/125/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej A. K., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 3953/2010. Z výpisu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 25Er/255/2007 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 11.05.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 24.03.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 26.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 11.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/127/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Z. B., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 9198/09. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 8Er/247/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 15.10.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 09.09.2009 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 28.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2012. Voči uzneseniu bolo podané odvolanie. Uznesením zo dňa 16.11.2011 súd potvrdil výrok uznesenia o zamietnutí žiadosti exekútora a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2012.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/129/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Františkovi Kánovi, na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 7302/2008. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 23Er/3018/2008 súd zisťuje, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 21.10.2008, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 06.09.2008 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 15.12.2008 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/133/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej R. X., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 5905/2010. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 13Er/374/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená 25.06.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 21.04.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 26.07.2010. Voči tomuto uzneseniu bolo dňa 17.08.2010 podané odvolanie oprávneného. Krajský súd uznesením zo dňa 29.10.2012 zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.12.2012.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/134/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej G. D., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 9070/2009. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 13Er/247/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 15.10.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 27.07.2010. Dňa 20.08.2010 bolo podané odvolanie. Dňa 28.10.2010 Krajský súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Prešov.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/136/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej A. E., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č.

EX 5147/2011. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 1Er/899/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 26.04.2011, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 30.03.2011 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 11.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 29.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/137/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej K. N., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 7503/2011. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 1Er/1870/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 25.07.2011, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 24.05.2011 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 26.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 30.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/67/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej B. U., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 253/2004. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 26Er/354/2004 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 09.08.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 14.01.2004 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 13.02.2004 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 10.04.2012 súd zastavil exekúciu. Voči uzneseniu bolo podané odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30.08.2013 vrátil vec súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/112/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej Anne Vojtekovej, na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 563/2004. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 26Er/1189/2004 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 29.03.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 02.04.2014 bolo vydané poverenie. Dňa 2.7.2009 bol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňa 12.4.2012 bola exekúcia vyhlásená na neprípustnú a zastavená. Dňa 7.5.2012 bolo podané odvolanie. Dňa 28.6.2012 bolo uznesenie potvrdené Krajským súdom v Prešove. Dňa 20.11.2012 bolo podané dovolanie a dňa 24.3.2014 bol spis zaslaný na NS SR.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/113/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej B. D., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1855/2003. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 7Er/2724/2003 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 18.12.2003, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 30.12.2003 bolo vydané poverenie. Dňa 2.7.2009 bol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňa 16.4.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Dňa 10.5.2012 bolo podané odvolanie. Dňa 28.1.2013 bolo uznesenie potvrdené Krajským súdom v Prešove a dňa 22.03.2013 bolo podané dovolanie.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/131/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej T. X., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1149/2003. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 7Er/1803/2003 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 15.07.2003, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 04.07.2003 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 25.7.2003 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora a dňa 12.4.2012 súd zastavil exekúciu. Dňa 2.5.2012 bolo podané

odvolanie voči uzneseniu. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa .25.9.2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5.11.2012. Dňa 29.11.2012 bolo podané dovolanie. NS SR uznesením zo dňa 29.11.2013 návrh na prerušenie konania zamietol a dovolanie oprávneného odmietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.1.2014

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 7C/53/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Q. T., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 4437/2009. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 6Er/1823/2009 súd zisťuje, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 23.07.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 25.06.2009 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 19.11.2009 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. A.. S.. Z. K., S.. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že závery tohto znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave sú pre daný spor nepoužiteľné, lebo žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Teda žalobca v danom prípade nežiadal náhradu materiálnej škody vo výške nákladov spojených s hore uvedenými administratívnymi činnosťami, ale vyčíslil ju vo výške nevyhnutnej istiny s príslušenstvom z jednotlivých exekučných konaní.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu tým, že Okresný súd Prešov podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, resp. neskoro rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Je pravdou, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje lehotu 15 dní na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie, s výnimkou exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku.

Ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s prísl., vymáhanej od povinného.

Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Tu súd poukazuje na svoje skoršie odôvodnenie a má za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku.

Ďalšou z nevyhnutných podmienok pre priznanie nároku žalobcovi je preukázanie tzv. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov /objektívnych súvislostí/, v rámci ktorého jeden jav /príčina/ vyvoláva druhý jav /následok/. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, vzťah príčiny a

následku. To znamená, že príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom je daná len vtedy, ak by škoda pri absencii nesprávneho úradného postupu nevznikla. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku.

Pre naplnenie týchto predpokladov zodpovednosti za škodu je potrebné preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty malo za následok zníženie, či zánik možnosti žalobcu získať z titulu vedenej exekúcie plnenie. Toto žalobca nepreukázal a nedokladoval. Súd má za to, že žalobca na podporu svojich tvrdení nepredložil, ani neoznačil žiaden dôkaz a teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 101 O. s. p.

Z hľadiska príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a postupom príslušného súdu, ktorý žalobca považuje za nesprávny, nemožno ustáliť, že následkom takého postupu súdu vznikla žalobcovi škoda, spočívajúca v rozdiel medzi reálne a hypoteticky vymoženou sumou. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou nemožno len predpokladať, ale táto musí byť jednoznačne preukázaná. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná.

Súd konštatuje, že skúmať nedodržanie lehoty bez ohľadu na okolnosti veci nemožno. Konštatované okolnosti veci, ako sú reálne nepreukázanie škody, neexistencia konštatovania prietahov v konaní, či porušenia povinností, prístup oprávneného, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne exekučný titul v rozpore so zákonom, viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte k zamietnutiu žaloby.

Žalobca tiež uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu. Tu zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorú žiadal. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch ničím nepodložil a nepreukázal a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinnosťou, alebo k insolvencii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania. Súd teda podanú žalobu zamietol aj v časti, v ktorej žalobca žiadal o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Okresný súd zamietol nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy čo do základu a teda nepriznal žalobcovi materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu v žiadnom rozsahu. Teda rozhodnutie o základe nároku žalobcu stratilo svoje opodstatnenie a preto súd medzitýmny rozsudok vo veci nevydal.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná bola v konaní úspešná, avšak trovy konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyščísli a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia jej žiadne trovy konania nevyplývali, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O. s. p. a § 205 ods. 2 písm. c/, f/ O. s. p. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a neúplne zistil

skutkový stav, lebo nevykonali navrhnuté dôkazy, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ namietal to, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie musí byť preto zrušené.

S poukazom na článok 144 ods. 1 Ústavy SR a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

V ďalšom odvolateľ vytýkal súdu prvého stupňa, že tento nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarcia vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však uvedené ignoroval a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je neakceptovateľný. Pritom právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie mohla byť odstránená len rozhodnutím exekučného súdu.

K úvahám o dĺžke a obmedzenosti súdu lehotou odvolateľ uviedol, že súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, ktoré svoje meritórne rozhodnutia nemôže na nich založiť. Súd tak úplne neguje stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu.

Odvolateľ ďalej súdu vytýkal jeho nesústredenú činnosť, keď vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia.

Keďže ide vo veci o žalobu označenú ako istina RS, argumentácia ohľadom znaleckého posudku nebola súčasťou odvolania.

Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcemu nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu žalobcu osobitne rozhodnúť.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na opätovné pojednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli dňa 01.12.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd konal a rozhodol nesprávne. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom (článok 46 ods. 3 Ústavy SR).

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci
a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo
d/ nesprávnym úradným postupom (3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov).

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR ak

1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 1 písm. a/ cit. zákona).

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11 (§ 15 ods. 1 cit. zákona).

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nárokov alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehotá omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr (§ 16 ods. 4 cit. zákona).

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (§ 17 ods. 1, 2 cit. zákona).

Právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenia alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (§ 19 ods. 1 cit. zákona).

Odvolací súd jednoznačne konštatuje, že súd prvého stupňa v predmetnej veci sa dôsledne riadil vyššie uvedeným, preto vo veci aj správne rozhodol. I odvolací súd je toho názoru, že vo všetkých prípadoch, ktoré sú predmetom tejto žaloby, dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti o vydanie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým bola žiadosť čiastočne zamietnutá a následne po právoplatnosti vo zvyšku vydané poverenie, prípadne bolo konanie zastavené, rozhodne nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ako už súd prvého stupňa uviedol 15 dňová lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku neplatí pre prípad zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s prísl., vymáhanej od povinného.

Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Tu súd poukazuje na svoje skoršie odôvodnenie a má za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku.

Možno súhlasiť i so záverom súdu prvého stupňa, že pre naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu je potrebné preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty malo za následok zníženie alebo zánik možnosti žalobcu získať z titulu vedenej exekúcie plnenie. Uvedené sa žalobcovi nepodarilo v konaní preukázať. Z hľadiska príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a postupom príslušného súdu, ktorý žalobca považuje za nesprávny nemožno ustáliť, že následkom takéhoto postupu súdu vznikla žalobcovi škoda. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou nemožno len predpokladať. Táto musí byť skutočne jednoznačne preukázaná. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu tak ako správne ustálil súd prvého stupňa spôsobené nesprávnym úradným postupom sú stanovená kumulatívne. V prípade nesplnenia čo i len jednej z podmienok, nie je zodpovednosť daná.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že ani v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nie sú tu dané dôvody na jej priznanie v zmysle § 17 ods.3 zákona č. 214/2003 Z.z. Nebolo zistené, že by došlo k zániku povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného s povinným a nie je ani dôvodom vzniku insolventnosti povinného.

Súd prvého stupňa správne odôvodnil i okolnosť, že nerozhodol vo veci medzitímnym rozsudkom, pretože takéto rozhodnutie stratilo svoje opodstatnenie zamietnutím návrhu žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Súd prvého stupňa rozhodol i o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý zaslal tento súdu podaním doručeným dňa 15.12.2014. Žiadal konanie prerušiť z dôvodov uvedených v ust. § 109 ods.2 písm.c/ O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1.rade - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a Okresný súd Prešov rozhodol uznesením zo dňa 07.10.2013 tak, že prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach.

Odvolací súd z rozhodovacej činnosti zistil, že uznesenie č.k. 7C/6/2010-269 zo dňa 07.10.2013 Okresného súdu Prešov, ktorým prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 12Co/127/2013 zo dňa 22.12.2014 zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie z dôvodu absencie naformulovanej prejudiciálnej otázky.

Keďže rozhodnutie, od ktorého sa malo vyvíjať prerušenie konania bolo zrušené odvolacím súdom z dôvodu absencie naformulovanej prejudiciálnej otázky, rozhodol súd prvého stupňa správne, keď návrh na prerušenie konania zamietol.

Na tom nič nemení ani skutočnosť, že svoje rozhodnutie v tejto časti riadne neodôvodnil. Uvedené skutočnosti sú žalobcovi známe z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu (napríklad rozsudok č.k. 19Co/15/2015-86 zo dňa 11.06.2015). Žalobca bol i účastníkom konania vo veci vedenej na X. súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 a bol i účastníkom odvolacieho konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 12Co/127/2013. Preto v tejto časti nejde vo vzťahu k žalobcovi o prekvapivé rozhodnutie.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval z dôvodov uvedených v ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodala návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu nárok na náhradu trov konania nemohol byť priznaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.